

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Invitare de abonament.

Cu începere din 1 Ianuarie st. v.
se deschide nou abonament

la

„Revista Orăștiei“.

Toți acei prea onorați domni, cari
doresc a abona această foaie, sunt ru-
gați a grăbi cu trimiterea abonamen-
tului, pentru a li-se putea expeda re-
gulat foaia.

„Revista Orăștiei”, precum în
trecut, așa și în viitor, este menită a
apera atât interesele Românilor din co-
mitat, cât și pe cele ale fraților nostri
din alte părți, și a ținea pe onor. ce-
titori în curent cu toate lucrurile ce se
petrec în și afară de această țeară, până
în cele mai îndepărtate părți ale lumii.

Fiind „Revista Orăștiei” singura
foaie românească în acest mare comi-
tat, cu 250.000 locuitori români, s'ar
cuvini, ba se chiar impune, așa zicând,
fiecărui Român iubitor de neam care
știe ceti și scrie, ca să aboneze această
foaie, dându-i spriginul său, ca astfel
și ea să poată îndeplin corăspunde
chemării pentru care este înființată.
Din aceste 250.000 Români din comi-
tat, cel puțin 2% ar trebui să o abo-
neze. Un lucru acesta, care, asemă-
nat pe lângă altele străine, tot de acest
fel, este foarte mic.

Vremile, prin cari de present stră-
batem cu toții, sunt atât de grele pen-
tru noi toți, încât, dacă nu vom sta cu
ochii în patru și nu vom veghia, ca să
fim gata, în tot momentul, a da piept
cu loviturile ce se îndreaptă asupra
noastră din partea asupritorilor nostri,
atunci, cu durere trebuie să constatăm,
că se va împlini proverbul care zice:
»Perirea ta din tine, Israile!

Și pentru a sta fiecare Român la
postul său, căci și cel mai mic dintre
noi își are rolul său în marea cauză
națională, se recere ca fiecare să fie
în curent cu lucrurile ce se petrec în
jurul său, și aceasta numai așa se poate,
dacă are vre-o foaie, în care acestea
toate se i-se aducă la cunoștință, și
totodată trebuie să-i dea și sfatul ce
trebuie să facă pentru îndreptarea cu-
tării sau cutării rău și unde să se
adreseze etc. Și acestea toate le-a pu-
tut ori-cine afla în „Revista Orăștiei”,
și le va afla și pe viitor.

Socotind binele la care putem ajunge,
dacă vom urma sfaturilor ce ni-se dau
prin „Revista Orăștiei”, atunci acei
3 fl., cât se plătește pe an pentru dînsa,
putem zice că e aproape nimic.

Dorim ca toți Românii de bine din
acest comitat, cari știu scrie și ceti și
cărora le zace la inimă înaintarea nea-
mului nostru, să grăbească a abona
această foaie, îndemnând și pe alții la
aceasta ca cu puteri unite luptând, în
anul nou, de care numai câteva zile ne
mai desparte, de mai mult bine să
avem parte, ca în cei de până acuma.

Ear' celor-ce și până acum au bine-
voit a ne da spriginul lor, le aducem
cea mai ferbinte mulțumită și-i rugăm
să ne spriginească și pe viitor.

Prețul de abonament rămâne același:

Pe patru luni . . . 1 fl. — cr.

Pe o jumătate de an 1 „ 50 „

Pe un an întreg . . . 3 „ — „

Pentru România și străinătate:

Pe un an 10 franci.

Administrația

„Revistei Orăștiei“.

Prin luptă la isbândă!

(§) Stăm în fața alegerilor de mem-
bri în statul comitatului. După-cum s'a
atras deja luarea aminte a alegătorilor,
aceea se va săvârși la 4 Ianuarie n.
1899, adică Mercuri înainte de ajunul
Crăciunului nostru.

Că ce însemnătate are în sine adu-
narea comitatului (congregația) am sem-
nalat adeseori și că datori suntem, în
înțelesul programului nostru național,
stabilit la anul 1881 de memorabila con-
ferență românească, ținută la Sibiu,
«a desvolta cea mai extinsă activitate
în viața comunală și municipală», a
ne nisul din toate puterile noastre, ca
să alegem peste tot locul bărbați de-
votați cauzei obștești române, băr-
bați, cari nici un moment nu stau
la îndoială, a sări într'ajutorul cauzelor
juste și de interes comun, bărbați, cari
înainte de toate nu sunt infectați de
porniri, cari în retrageri rușinoase să
cugete a-și afla mântuirea lor.

Dacă ne place a ne fâli cu majori-
tatea populației acestui comitat, apoi
acum este privilegiul cel mai binevenit a
ne și manifesta față de adversarii nos-
tri politici.

Numai luptând, umăr la umăr, sun-
tem în stare a ajunge la isbândă.

Este timpul suprem să ne recule-
gem și concentrând toate puterile noa-
stre, dovezi să dăm că sunt și Români
în acest comitat, cari după populație e
aproape numai al nostru, să ne afirmăm
existența noastră prin o luptă fățișe,
leală, ca o națiune conștie de dreptu-
rile sale, luptând cu încredere, fără șo-
văire, în marginile legii; să pretindem
locul ce ni-se compete ca cetățeni ai
unui stat constituțional.

Fost-a timp, când zăpăciți am stat

în fața stăpânilor tot mai cutezători
și îndârjiți.

Astăzi, când avem trecutul atât de
dejositor pentru noi Românii din acest
comitat; când scoși am fost aproape de
pe toate terenele vieții publice; când
poporul nostru stă îngânat sub povara
sarcinilor publice puse pe spinarea lui
în butul protestelor noastre sərbătorești
și legale; când oficiile publice se com-
plinesc cu oameni străini de limba noa-
stră, de obiceiurile noastre, străini de
poporul nostru; când prigonii suntem
că știm și vorbim dulcea limbă româ-
nească; când desprețuiți suntem și ni-se
deneagă chiar și existența, păcat am
avea, dacă am rămânea aceiași, fricoși
și șovăitori, și copiii nostri în drept ar
fi să blasteme și țărina de pe mormin-
tele noastre, perzând prin nepăsarea
momentului aceea ce nu se câștigă zeci
și sute de ani.

La alegerile de acum ni se imbie
așteptata ocaziune de-a stoarce respec-
tul stăpânilor ce ne desprețuesc, câș-
tigându-ne prin noi înșine loc în statul
comitatului prin o luptă adevărat româ-
nească; și când zeci și zeci de voci
românești răsuna-vor în sala comitatului,
zidită mai mult pe puna noastră, drept-
tatea măsură-nise-va și nouă cu cum-
păna cea adevărată.

După dreptate însetoșează sufletul
nostru, și când aproape numai dela
noi atârna ca s'o avem, să nu ne știm
însuflețiți!

Vrednici am fi de o soarte și mai
rea, dacă n'am ști să desbrăcăm pe
omul cel vechiu. La o parte cu ori-
ce considerații ori interes dejositor și
învinși chiar am câștigat o avere ne-
prețuită: cinstea națională.

Advocați, profesori și oficiali ro-
mâni de ori-ce categorie să nu-și uite
că avutul lor e din sudoarea fraților
de un sânge, și când aceștia oropsiți
cu deservire nu vor mai putea ago-

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Și azi mă rog....

Și azi mă rog la Dumnezeu
Să-mi țină-a mea iubită,
Și să-i zimbească 'n traiul său
Vieață fericită!

Căci mult îmi este mie dragă
Că-i bună și cuminte,
O, — dă-i în lume fericire
Cerescule Părinte!

Ear' eu pribeag voiu rămânea
In vieața mea întregă,
Să vadă lumea c'o iubesc
Și că-mi e dragă!

Nicu.

Primul amor!

— După Geibel —

Cu atât mai mult e prețuit
Visul primului amor,
Caci mai curând el a perit
Ca roua florilor!

Enricos Amicis.

Badea Huștiului.

Chip și graiu din....

Vesală grădina
Cu pomi roditori
Și mândri feciori.

(Urmare și fine).

Fusese Badea Ion Chivu, cum mi-a spus-o
apoi și alți oameni, gospodar în satul Costișa,
de pe malul drept al Sucevei și dacă n'a fi
fost el poate fruntaș în satul lui, dar' om de
omenie se vede că era, căci îl alese sătenii
într'o vreme până și vornic. Au trecut însă
mulți ani de atunci, căci asta s'a întâmplat
încă pe vremea, când s'au încuibat cei din-
tâi jidovi pe locurile acelea. Se oploșise adică
jupânul David din țara ungurească ca aren-
daș la moșiile fondului, și n'a fost trecut nici
doar' trei ani, că a și pus, nu știu cum satele
și oamenii din prejur la jugul lui. Lipitoare
strașnică pe capul bieților Români, că le su-
gea sângele din trup și măduva din oase, nu
altceva. Mandatarul ținutului, Léh fără milă
și frate de cruce cu ovreiu, își dau mâna
unde puteau să robească pe oameni cu muncă
și să-i aducă la sapă de lemn. Și mandatarul,
ca să vă spun, era un fel de mare ispravnic,
cum se obicnuia pe vremea când sêraca Bu-
covină era numărată ca ținut al Galiției. Era
un fel de stăpân pe vieață și pe moarte și
jidovul hătru sta ca satana la spatele lui și
li făcea sumețului léh toate gusturile care își
făcea iarăși cu mâinile léhului toate trebile la
moșiile sale.

Și s'a întâmplat într'un timp că pângăririle
mandatarului și schingiuirile jidovului să pă-
trundă până la urechile împărăției, în cât a
venit comisie mare la fața locului și a cercetat
lucrurile. Cei cari dusele chinul cel mai mare
nici nu visau că dreptate putea să le vie și
lor acuma, și între dinșii și gospodarul Ion
Chivu. Trăgeau la greu și greul cu nevoia li
trăgea pe dinșii și numai Dumnezeu stântul
știa de amarul lor. Din belsugul ce-l avuse
badea Vasile dela tată-său, ajunsese numai
cu câteva prăjini de loc, casa risipită, ocolul
fără vite, femeea moartă de scârbă și un biet
flăcău, pe care i-l luase mai târziu la cătane,
unde în urmă a și murit. Ca să-și mai vadă
de traiul său, și cum gospodărie nu mai avea,
sărmanul Chivu se dăduse la pescărie prin
apa Sucevei, căci se megieșia casa și locu-
șorul rămas chiar drept cu prundul mare.
Și când pescuia așa ziua cu undița și năvodul
său seara cu țeapa și făclia, par'că-și mai
uita prigonitul om de amar și necăz.

Și era într'o zi de vară, tocmai pe vremea
când se spărsese fundul isprăvilor lui David
și a mandatarului, că s'a făcut nu știu cum
să se afle badea Ion Chivu pe celalalt mal al
Sucevei, unde prinsese niște pește. Și iată
că se ivesc în zare câte-va trăsurii cu cai de
cei împărătești, în care ședeau comisarii cu
cercetarea, fiecare cu câte un jandarm în capră,
iar la coadă o cărucioară cu mandatarul și
alți doi leși pospoliți, tustrei cu ochii holbiți
de spaima pedepsei pentru nelegiuirile făcute.
Și treceau pe rind vadul Sucevei tocmai în
fața lui Chivu, ce sta cu pălăria în mână în-
chinându-se înaintea domnilor. N'au prins ei

însă bine să străbată apa că s'a zărit în urma
lor și o mățăhală călare pe un hutanaș de
cal sur, care când s'a văzut la marginea apei
nu știu cum s'a năvărit și svirlind năprasnic
pe călăreț de bolovanii prundului a rupt-o
la fugă înapoi spre drumul Tereblecei. Era
arendașul David ce venea în goană pe urma
domnilor, dar' era și vai acum de ciolanele
lui, că gemea și se vâicărea de-ți era milă
și cu glas plângăciu s'a întors cătră badea
Chivu, căci după calul său degiaba era să se
întoarcă, doar' colbul depărtat îi mai pomenea
de urmă, și-i zise: »Bade Ioane, bade Ioane,
fă-ți milă și pomană și mă trece peste apă,
dar' degrabă bade Ioane și pe unde-i mai
aproape, să ajung pe domniile cei, că vine
pacoste mare pe cap al meu, vai și ghevalt!»

»Da cei Jupâne? ce a dat peste d-ta?
ce ai cu Nemții dela stăpânire, de fugi fără
suflet după dinșii? Doar' nu ți-au mâncat ave-
rile nici nu ți-au luat Jupâneasa!»

»Lasă vorba, bade Ioane și du-mă peste
apă, că musai să fiu înaintea lor la Fratău-
vechiu, altfel are să fie capores cu mine!»

Și s'a plecat țaranul ascultător și supus
ca în totdeauna înaintea arendașului jidov,
l'a luat în cărcă și a început să treacă apa,
nu pe unde erau urmele vadului, da așa
deadreptul, ca să-i facă pe plac Jupânului
David. Că deși-l ura ca pe dracul, frică tot
avea de dînsul. Când pe la mijlocul știolnelor
unde Suceava nu-i tocmai adâncă, dar' curge
cu putere strașnică de te doboară din brăci,
iată că badea Chivu se mai lenevește cu pa-
sul și-l întreabă iarăși pe arendașul: »Da
oare ce tot caută domniile ăștia de câte-va zile

nisi, cea mai fericită stare nu multă mângâiere le va aduce.

Abia ne vine a crede, că *preoții și învățătorii*, ca conducători naturali ai poporului, vor sta șovăitori în fața dărilor ce li-se imbie de *Danaizi*, ci respingându-le cu dispreț își vor face datorința, și binecuvântați vor fi, — cei *simbrieși* pururi vor fi urmăriți de blăstêmul și disprețul celor curați la inimă.

O datorință mai are inteligența la actul alegerii, să fie cu ochii în patru, ca fărădelegi și siluiri să nu se suferă, ear' cele aflate, cu dovezi bune să caute a le argumenta, ca astfel făptuitorii să poată fi urmăriți, ear' atari alegeri să se nisuiască a le nimici prin recuse bine motivate.

Tot pe inteligență o rugăm, a explica alegătorilor slabi de inger, că conform art. de lege XXI. din anul 1886. §. 51, vicecomiții, protonotarii și vice-notarii, fișalii comitatensi, protomedicul, fisolgăbirii, cassarii, comptabilii și arhivarii comitatului, *toți-toți* au loc și vot în adunarea comitatului și dacă nu sunt aleși, prin urmare îmbulzirea lor, de a fi aleși, *nu are loc*.

Tot așa să purcedă și față de alte organe administrative mai mici, să li-se spună în ochi, că dinșii sunt supuși și ca atari nu pot reprezenta interesele alegătorilor români, pentru-că presiunea stăpânului lor este mare și aceluia ei nu sunt în stare a se opune.

Cu o vorbă, ca membri municipali să fie aleși bărbați de sine stătători, cari nu au interese proprii și nu sunt dedați a șovăi.

Astfel să dăm mână cu mână, neînduplecați să fim în lupta ce ne așteaptă, căci înfrângerea contrariilor nostri pentru ei ar fi adevărată perire, ear' noi stăpâni pe a noastră soarte ne-am câștigat locul ce ni-se cuvine în acest comitat aproape curat românesc.

Inversunați vor fi, ear' noi neînduplecați.

Prin luptă la isbândă!

In fața alegerilor!

Hunedoara, la 27 Dec. n. 1898.

Stimate Dle Redactor,

Zi pe zi trece și ne pomenim, că aici este 4 Ianuarie n. Nu știu ce concluziuni își vor fi luat bărbații nostri, cei cu cărna în mână, referitor la alegerea alor 8 membri municipali pe un nou period de 6 ani.

Pentru-că se știe cei competenți, mi-teamă, că, pe semne, vor urma și mai departe pe calapodul de până aici.

Adecă: »la poruncă«.

Românii! fiți atenți! Grijiiți pe cine alegeți! Pentru voi, cei-ce v'au reprezentat la comitat până acum, nu au simțire. Ei nu caută a-și mări numele prin fapte românești.

Pentru ei năcazurile tale, biet popor român, înseamnă nimic.

Căci ce alta este decât o satisfacție rușinoasă a și mai rușinoasei vanități, când, direct ori indirect, impuni cuiva să fie ales de membru în congregație, ca apoi chemându-te datorința la luptă, să te întorci pe cealaltă ureche și să dormi liniștit și mai departe.

Nu invoalvă aceasta un păcat ne ertat? Mai mult; e revoltător, e un abus de încrederea aceluia popor, care te-a trimis să-l reprezenti acolo, unde lui îi este cu neputință să ajungă, aceluia popor, care suferă de secol sub domnie grea, împilat și batjocorit pe nedrept.

Vai vouă, fariseilor, dacă acest popor își va deschide ochiul!

Nomina sunt odiosa.

Nu caut, cum și intrucât a satisfăcut fiecare datorinței sale.

Cu atât mai puțin dau lecții, ori admoniez.

Vă rog însă, Domnilor din chestie, puneți dreapta voastră la inimă și întrebați-vă conștiința ce ați făcut?

De răspuns nu sunt curios. Veți fi făcut după conștiință? Sunteți achitați.

Veți fi făcut contra conștiinței? Răspuns nu va întârzia.

Până atunci însă... de ce mai stați? Fie-vă de-ajuns din laurii câștigați!

Atât.

Despre rezultat la timpul seu.

Alter-Ego.

Adunarea generală

„Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei“.

— Raport special —

— 26 Dec. n.

O mândrie națională a Românilor din comitatul nostru este și »Reuniunea femeilor române«, a cărei neobosită presidentă și vrednică de toată lauda este prea st. d-nă *Elena Hosszu-Longin n. Pop*, care cu o rară abnegațiune și cu un zel de admirat stăruie pentru lăptirea cât mai mult și în părți cât mai îndepărtate a lucrurilor de mână a țerancelor române, care numai bine și onoare poate aduce poporului nostru.

Ne aducem cu toții aminte, de pașii ce

a întreprins acum e anul, spre acest scop, adunând fel și fel de lucruri de acest soi, în număr de 1000 de obiecte, de prin satele din comitat, și ducându-se în persoană cu ele la o mare firmă din Viena, care se ocupă cu vinderea astorfel de lucruri, unde au fost admirate de toată lumea străină, cari nici idee nu aveau despre astfel de lucruri la țerancele noastre.

Toate foile străine aduceau laude la adresa țerancelor noastre, despre felul și măiestria cu care ele au fost lucrate.

Și precum în trecut, așa și în prezent, prea stimata d-nă *Elena Hosszu-Longin*, își pune toată silința, ca gustul lucrului de mână să se lățească cât mai mult printre țerancele noastre.

Aceasta reese și din vorbirea frumoasă de deschidere a adunării generale a acestei Reuniuni, care s'a ținut în localitățile Casinei române din Deva, Duminecă după amiază la 3 ore, sub presidul d-sale.

Au luat parte la această adunare o frumoasă cunună de doamne și domnișoare. Afară de acestea mai mulți inteligenți și — câteva țerance, îmbrăcate în pitorescul costum național.

În cuvântul de deschidere, a amintit și despre moartea Impărătesei-Regine Elisabeta, la ceea-ce adunarea și-a manifestat durerea prin scularea în picioare.

După acestea trece la ordinea zilei.

Cu conducerea agendelor, în lipsa secretarilor s'a încredințat dl adv. Dr. *Alexandru Hosszu*.

Din raportul comitatului Reuniunii, despre activitatea sa dela adunarea generală din Nov. 1896 până de prezent reese, că comitetul a ținut mai multe ședințe, executând conclusele luate în cele două adunări din urmă, dovedindu-se o activitate deamă de toată lauda, pentru ajungerea scopului acestei Reuniuni.

S'a arătat și cauzele, din cari nu s'a srbat iubileul de 10 ani ai existenței sale, și cele cari au împedecat arangiarea expoziției, proiectată pe anul trecut în Deva.

Conform raportului casierei, averea Reuniunii, care la 14 Februarie a. c. a fost numai de 2711 fl. 97. cr., astăzi se ridică la 4000 fl., care bani sunt depuși spre fructificare la mai multe institute din comitatul nostru.

Cu verificarea acestor rapoarte s'au încredințat doamnele *Maria Barițiu*, *Leontina Șerban* și d-șoara *Lucreția Eli*.

D-nele *Regina Dragomir* și *Victoria Lesnican* s'au ales în comisia pentru înscrierea taxelor; după-aceasta ședința s'a suspins pe câte-va minute.

De membre noue s'au înscris D-nele: *Emilia Moldovan n. Herbay*, *Dna Emilia Roman n. Papiu*, *Iulia Roșiu n. Șuiaga* toate din Deva și *Dna Victoria Muntean n. Poșar* din Dobra pe viceață. Ear' d-șoara *Lucreția Eli*, *Maria Puican*, *Mina Brudariu* și *Elena Haneș* membre ajutoare.

La redeschidere, referenta d-na *Maria Barițiu* a raportat, că atât raportul comitatului cât și al d-nei casiere s'au aflat în deplină ordine și corăspunzătoare cu actele,

și a propus că se se iee la cunoștință și comitetului și casierei să li-se dea absolutor, ceea-ce adunarea a și primit unanim.

După acestea comisiunea pentru înscrierea membrilor aduce la cunoștință rezultatul obținut, despre ceea-ce adunarea a luat act.

În fine se alege un nou comitet pe timp de 3 ani, expirând mandatul comitetului actual.

Au fost aleși cu aclamațiune:

Președintă: d-na *E. Hosszu-Longin* născută *Pop*. Vicepreședintă: *Victoria Erdélyi* născută *Bárdosy*. Casieră: *Susana Ciatt* născ. *Aldea*. Controloră: *Vilma Schuster* născută *Moldovan*. Secretar: *Anastasiu Demian* Bibliotecar: *Alexandru Moldovan jun.* Archivar: *Nicolae Muntean*.

Membre în comitet:

Maria Moldovan născută *Moldovan*, *Aurelia Hosszu* născută *Petco*, *Emilia Roman* născută *Papiu*, *Valeria Pop* născută *Cutean*, *Leonida Șerban* născută *Feier*, *Emilia Moldovan* născută *Herbay*, *Iulia Roșu* născută *Șuiaga*, *Valeria Moldovan* născută *Man*, d-șoara *Ana Petco*, toate din Deva; *Maria Barițiu* născ. *Bogorin*, din Orăștie; *Maria Oprea* născută *Adamoviciu*, din Hunedoara; *Elisabeta Dănilă* născută *Boldin*, din Hunedoara; *Maria Păcurariu* născută *Boldin*, din Ilia-murș.; *Anastasia Moldovan* născută *Petco*, din Băița; *Aurelia Demian*, din Brad; *Regina Dragomir* născută *Ciura*, din Gurasada; *Victoria Lesnican* născută *Crețu*, din Dobra; *Maria Gligor* născută *Mihailoviciu*, din Baia-de-Criș; *Victoria Popoviciu* născută *Vlad*, *Elena Popoviciu* născută *Barcian*, *Eugenia Sânzian* născută *Pop*, toate din Hațeg.

Ca bărbați de încredere:

George Roman, protopop gr.-or.; *George Ciatt*, jude regesc de tribunal; *Francisc Hosszu-Longin* și *Dr. Alex. Hosszu*, avocați; *Alexandru Moldovan sen.*, vice-director de bancă; *Beniamin Pop*, oficial comitatens.

Ca totdeauna, așa și de astă-dată, ospitalitatea d-nei presidente nu a lipsit, căci după sfârșitul ședinței, făcându-se o plimbare în corpore, mai multe membre au fost invitate a lua parte la masa bogată a d-nei presidente, unde s'a petrecut în voe bună până seara, când apropiindu-se timpul de plecare, ne-am despărțit cordial, ducând fiecare cu sine cele mai bune speranțe despre reușita scopului Reuniunii.

Viorica.

Pichler și adunarea dela Șiria.

Se întâmplă uneori niște lucruri, de cari omului nici prin minte nu-i trece, că așa ceva ar fi cu puțință.

În ședința de Joia trecută a dietei, s'a aflat un membru al ei, jidanul *Pichler*, care se aducă în discuția dietei vorba și despre adunarea ce Români au voit să țină la Șiria, dar' care a fost oprită.

A întreat anume pe primul ministru *Bánffy*, că are cunoștință despre această adunare, și știe că nepermițându-li-se ținerea ei, Români au trimis o adresă către Impăratul

Colinde.

In orașul Vitleem
Venii boieri să vedem,
Că astăzi ni-s'a născut
Domnul cel țăr' de nceput,
Și astăzi ni-s'a umplut
Prorocirea de demult:
Că se va naște Christos
Mesia, cap luminos,
Din fecioara Maria
Din neamul lui Avraam
Din sēmēnța lui David
Din Duchul sfânt zămislit.
Trei crai dela Răsărit
La închinare-au venit
Daruri scumpe aducând
Și către Christos zicând:
Culcate 'mpărat ceresc
In sălaș dobitocesc,
Te culcă pe fēn uscat
De āngeri încungiuat,
Craii te vor lauda
Și mārire țji vor da:
Mārire 'ntre cei de sus
Și pace pān' la Apus.

Sus boieri, nu mai durmiți,
Vremea e să vă gătiți,
Casa s'e o māturați
Masa s'e o încārcați,
Căci umblām și colindām
Și pe Domnul cātām,

încoace pe aici prin sate și tot ispitesc și întrebă pe oameni ba de una, ba de alta. Nu cumva vreau să-l deoache pe domnul mandatar?

»Ce treabă mare cu mandatar a vostru«, îi răspunde cu glas răgușit arendașul din spate, ținându-se tot mai strîns cu mînile de gătul Românului, cu cât apa venea mai mare, »lasă la dracii pe mandatar, spuni mai bine, vai de cap al meu! De ieri a pus secvester pe toți gheșesturi ce am, și merg galop toți la Frătăuți să iei la mine parola ci am în ladă la tovarăș Ițig. Grăbește dragu meu, si pot ajunge la Ițig, si scap; la munes a mei, n'are să-ți pară rău!«

»Ș'apoi cum«, se rosti acum badea Chivu oprindu-se lat și spriginit în boldul său de pescar, drept în mijlocul apei și întorcînd capul, să-l privească pe jidov în față, »ș'apoi cum... d-ta nu mai ești arendaș aici și stăpân pe la noi?

David îngrozit de vorba nesocotită ce a zis-o șiretului goi, tocmai când era la mijlocul apei și încă la loc așa periculos, s'a serbezit la obraz și căutînd așa numai cu un ochiu în fața lui Chivu, a desprins repede mîna sa dreaptă de după gătul țeranelui și virîndu-o în lăuntru caftanului a scos câțiva sorcoveți, pe cari întinzîndu-i apoi sub nasul omului îi șopti:

»Taci, bade Ioane, taci mă rog și să ieșim mai iutșor la mal, că are să fie gevalt«.

N'a gătat însă bine vorba lui cu arginții, că nu știu ce i-a plesnit bādichei în cap și odată numai se smucește în sus, se pleacă în jos și aruncînd nu știu cum capul înainte, mi-l dă pe jupānul David huștiuluc în apă, de s'a dus veltvoară, tot într'un »oi vei, oi vei ghevalt«, înainte. Și a privit Ion Chivu o clipeală, două, așa în neștire, în urma jidovului care se sbătea printre bolo-

vanii lucioși ai apei răpitoare, ce-l țirina în spaima lui, ca-și-când ar fi adăncă de un sfîngin. Acele clipeli însă i-se păreau amărîtului Român lungi ca vecinicia, încât îi trecură prin minte sute de lucruri și gânduri și întreg șiroiul de blăstēmății și jafuri ce le suferise, el fost gospodar și vornic Chivu, dela acest nelegiuit dușman al sătenilor. Și odată cu valurile străvezii ale Sucevei par'că se scurgea pe sub picioarele sale tot amarul și năcazul creștinului și picătură cu picătură toată ura din inima sa ispitită. Și deodată par'că venindu-și în fire, își făcu semnul crucii și se repezi pe urma înecatului ca să-l scape.

L-a ajuns, l-a înhățat de caftan și cu putere uriașă a apucat apoi să-l tragă către o cârnitură de mal. Dar' ce groază. La ceafă, spre tēmpla din dreapta, capul nenorocitului era spart de o bucată de rădăcină de răchită de care se lovise, și sîngele improșca din ea, roșind apa ce se scurgea din pērul veltvoiu. Cu inima scrașnită de spaimă și milă, l'a legat badea Chivu pe arendaș la cap, i-a oprit sîngele și ducēndu-l în brațe până la casa sa, a dat fuga să vestească pe domni ce ocoliseră în acesta vreme vadul Sucevei, și au venit cu toții la casa omului, unde bietul țeran le-a și mărturisit pe loc tot adevērul.

Cât despre arendașul David, nimeni nu l'a cercetat să spue cum a fost, căci din pricina rānii dela cap a căzut în leșin și l'au dus îndată de acolo. Ce-a fi spus el mai pe urmă, nu se știe, dar' pe badea Chivu l'au și luat gendarmii repede pe sus și l'au băgat frumos la răcoare.

Și judecata împărătească s'a făcut, încât multe luni de zile a stat bādica Ion la tēmiță în Cernăuți, până au găsit la sfîrșit dnii cu cale să pue pe hārte, că omul nu-i vi-

novat. Căci s'a dovedit pe rînd tot-tot, până și asta, că arendașul David s'a lovit atunci de ciota între răchizi mai mult de spaimă, veltzend adecă pe Chivu că sare după el prin apă și crezēnd că țeranel are de gānd să-l omoare. În ziua însă când a fost slobozit Ion Chivu din zidurile criminalului, s'a întâlnit în poartă cu arendașul și cu mandatarul, pe cari îi aduceau cătanele în fere, dovedii fiind de turtisagurile lor.

Cine a ispășit însă mai greu decât ceialalți păcatele sale, tot sērmanul Român a fost. Căci s'a întors el în satul seu, vezi Doamne, spălat de osāndă și curat în fața oamenilor, dar' a ajuns să se vadă și mai sēr-rac de cum era înainte. Casa și locușorul i-se veltnduse la mezat pentru plata cheltuelilor de cercetare și judecată. La ușe a găsit tabla cu pajură, semn că nu mai era casă de gospodar, ci se făcuse crāșmă. Și colo unde-i fusese vatra pārintească se desfătau acum copiii de jidan. A luat atunci sērmanul om toiagul în mână și s'a dus în lume, agonisindu-și pānea prin lucrul cu ziua, ba într'un sat, ba într'altul și povestind oamenilor pāntania sa cu jupānul David și cum și-a rēcorit inima dāndu-l huștiuluc în apa Sucevei, și rīdeau oamenii de se prāpādiau, încāi din tot nēcazul i-a rēmas omului la urmă porecla badea Huștiuluc. Amărît în sfîrșit de soartea sa și poate și printr'o ciudată dorință de a se ținea de locul de unde i-se pornise urgia, s'a nāimit la urmă pāzitor la veltnița cu grajdurile și acareturile irosite, ce au fost rēmas dela David Șloim osānditul și pe care le stāpānia de o vreme un nepot al lui... venit din țara unguerească, deocamdată crāșmar la Ruda, lângă drumul Tereblecei.

Em. Grigorovița.

din Viena, prin mijlocirea lui Lueger? și că Lueger ar fi înștiințat telegrafice pe cei din jurul »Tribunei Poporului« despre ducerea la bun sfârșit a acestui lucru?

Ear' dacă despre toate acestea are cunoștință, ce are de gând să facă față de subscriitorii acelei adrese și față de Dr. Lueger, primarul Vienei? aducând în același timp tot felul de înjurii la adresa lui.

Pichler zice că adresa către Împăratul a fost făcută pe cale anticonstituțională, deoarece ce a fost trimisă direct la Viena. Căci, după părerea lui, aceasta ar fi trebuit să se trimită regelui prin mijlocirea guvernului din Budapesta, deoarece ce numai așa ar fi fost pe cale constituțională. Dar' dacă așa se făcea, atunci suntem siguri, că acea adresă nici astăzi nu ar fi ajuns la destinația sa.

După toate acestea, Bánffy n'are alta de făcut, decât să urmărească pe subscriitorii adresei, cât și pe Dr. Lueger, dacă-i stă în drept și în putință, pentru a satisface dorințele jidanului Pichler.

Pentru noi a făcut un serviciu bun prin aducerea în discuția dietei a cauzei române, și ne-ar chiar plăcea, dacă mai adese-ori s'ar ocupa de noi.

CORRESPONDENȚA

Câmpuri-Surduc, la 13 Dec. 1898.

Onorată Redacție,

În comuna Câmpuri-Surduc, o nouă jertlă s'a făcut de către preotul Ioan Budoiu pentru biserica nou zidită cu foarte mari greutate și ostenele. Fiind la această biserică numai un singur clopot, care eară la rugămintea preotului local s'a dăruit de Ilustritatea Sa C. cav. de Steriu din București cu 100 fl., acum preotul Budoiu a cumpărat un al doilea clopot cu 220 fl. din al său propriu.

Intemplantă a voit, ca în călătoria mea să asist și eu la sfințirea acestui nou clopot. Această frumoasă biserică, podoaba jurului acestuia, s'a zidit mai mult cu ostenele enorme ale preotului Budoiu și cu jertfele mari în tot chipul ce le-a prestat, pe cari eu le cunosc, ca martor la toate.

Scris'a în dreapta și în stânga, și rugatu-s'a pe unde numai a putut, și a adunat bani, cărți bisericești, tot edițiuni noue și de cinstă pentru biserica aceasta, asemenea și alte recuzite, tot lucruri prețioase și de valoare. Cu timpul, după-cum ved, va fi biserică aceasta o biserică de model, între cele românești, căci năsuința neobositoare a preotului Budoiu într'acolo e îndreptată.

Lipsită fiind această biserică, zidită la o pozițiune foarte favorabilă, de toate recuzitele bisericești, acum ce se câștigă într'însa, se câștigă cu strictă observare, ca să correspundă legii noastre ortodoxe și timpului modern.

Căci s'a născut Domn prea bun
În lăcașul lui Crăciun,
S'a născut un Domn frumos
Numele lui e Christos!

»Nu durmim de astă-seară

Ci ședem în privegheală,

Din seara ajunului

Până 'ntr'a Crăciunului

S'asteptăm pe Domnul sfânt

Ca să vie pe pământ,

Căci e fiul cerului

Și Domnul pământului.

In seara lui moș ajun

Vin copiii lui Crăciun,

Să cânte, să colindeze,

Viață lungă să ureze

Tuturor ce sunt în casă

Și se veselesc la masă.

Christos să le dea de toate

Viață bună, sănătate.

Un elefant care prinde un leu scăpat. Într'o menagerie instalată la Barnsley în Anglia, un tânăr leu a scăpat din colivia sa. Oamenii menageriei alergară înarmați de cângi de fer și se încercară să prindă pe leu, însă truda fu de geaba. Văzând așa, elefantul, care umbla slobod prin menagerie, așteaptă momentul ca leul să treacă pe lângă dînsul și atunci îl înhăță de-odată cu trompa și-l ținu în loc până-ce oamenii menageriei veniră și-l legară pentru a-l duce îndărăt în colivie.

Acestea mi-am ținut de datorință a le face cunoscute și a aștepta aceste fapte după meritul lor.

L. P.

ȘTIRI POLITICE

Un interview.

Știm cu toții, că cea mai mare dorință a Francezilor este, de-a-și recăștiga Alsacia-Lorena, cucerită de către Germani, căci aceasta este cea mai mare pedecă ce se pune pentru apropierea Francezilor către Germani.

Zilele trecute, Împăratul Wilhelm a avut un interview cu distinsul Francez Jules Simon, punându-i următoarea întrebare:

— D-Voastră, care sunteți un om inteligent și priceput, credeți oare că ar fi posibilă o apropiere cu Franța? Francezii ved în mine un adversar sistematic, și n'au dreptate. Eu îmi iubesc patria și o servesc; dar' mi-se pare că tocmai am destule de făcut, pentru a menține, a întări și a pune pe base solide opera glorioasă a tatălui meu, fără de a mă hazarda cu ușurință în aventura unui războiu.

— Ah, Sire, răspuse Jules Simon, Dv. mă siliți să vorbesc cu inima deschisă, și trebuie să o fac. O vale se deschide între noi: Alsacia-Lorena. Restabiliți din nou hotarele, și poporul francez vă va întimpina atunci cu bucurie.

— Dar' asta e o nebunie! zise împăratul. Cu ce drept mă pot atinge de moștenirea ce mi-a lăsat-o tatăl meu? Și supușii germani, ei, cari în urma războiului pe care nu noi l'am declarat, s'au alipit de unitatea germană, ce vor crede despre nepot? Nu poate fi aceasta părerea D-Voastră serioasă, dle Jules Simon, e cu neputință, și dacă ați fi în locul meu, Dv. ați crede tot ca mine.

— Și Dv. ca și mine, dacă ați fi în locul meu, răspuse Jules Simon. Vă repet, valea aceasta nu poate fi turtită.

— Dacă însă așa face Franței oare-cari avantagii, răspuse împăratul, toate deosebite și speciale, de pildă cu ocazia reinovării tratatelor de comerț?

— Ah Sire, răspuse Simon, din nenorocire, toate acestea nu ar fi deajuns.

Din aceasta se poate vedea, că de o apropiere între acele două puteri nici vorbă nu poate să fie.

Din Abisinia.

Aspectul general al Abisiniei ne oferă niște munți curbați, încoronați de platouri întinse și tăiați de văi, pe cari le udă niști riuri mici și pline cu pești.

În general orașele sunt puțin populate, dar' foarte întinse. Unele, ca Gondar, au niște biserici cari sunt mai frumoase ca cele mai mărețe edificii din Europa.

Abisinienii sunt slabi și de talie mijlocie. Dotăți cu toate astea de o mare vigoare, de o agilitate extremă, sunt cavaleri excelenți. Iubesc agricultura și muncesc cu pasiune. Sunt de almintrelea toate industriali, bravi și ospitalieri. Schismatici fiind, nu voesc să recunoască supremația Papei. După-cum profesază pentru numele lor un respect, un amor minunat, duc cultul Fecioarei Maria până la adorare.

»La noi, zic ei, mama e atotputernică, ea poruncește, ei trebuie să te adresezi, D-zeu care e mult mai perfect de cât noi, a trebuit cu toate astea să se supue aceleia care ia dat lumina zilei; pe femeie o adoră și imploră toți Abisinienii.

Când călătorești în țara lor, cel mai bun pasaport e un »cordon de mătăasă albastră«, purtat dedesuptul vestmintelor de gât, cu care lucru te faci protejat de Fecioara Maria, îți atragi toate simpatiile, și-se deschid toate ușile și scapi de ori-ce pericol.

Femeile sunt frumoase. Au pelea curată ca a Neapoletanelor; ochii mari plini de expresiune; nasul mic și drept, talia veselă și perfect adusă, părul fin de un negru frumos ca ebulen, toată figura încântătoare și seducătoare. Nu vezi la ele nici o prefăcătorie. Cetești în ochii lor ca într'o carte deschisă, amor sau indiferență, ură sau dispreț, răsunare sau ertare.

Încă mai mult, în această țară cu obiceiuri ciudate, limbajul ochilor joacă un rol important, adese-ori provocațiunile și declarațiunile se exprimă printr'un gest, fără a se pronunța o singură vorbă. În mijlocul unei adunări unde damele își arată puterea lor de seducere, un galant observă vre-o oarecare trumșețe care îl încântă. El pune cu eleganță, în partea dreaptă a nasului, vârful degetului mic, plin cu inele, și aruncă asupra cochetei o privire lungă, întrebătoare.

Această mimică însemnează: îți pun la picioare inima și averea mea, primești?

Și evantaliul, prin mișcarea ce face, dă singur răspunsul, favorabil sau nefavorabil.

Pentru răsunare, din contră, iată ce se face: ofensatul se prezintă la locuința rivalului său, a inimicului său, în timpul lipsei sale. Servitorul deschide ușile, și dinaintea lui, în camera stăpânului său, rivalul lipește de sabie spânzurată de zid, o ramură de ocher (o plantă foarte veninoasă); apoi razimă o mică hârtie pe care își pune numele și ora la cât a venit. Până în 24 ore lupta începe între cele două familii, și bătăi teribile se fac nu numai între adversari, dar' adese-ori între partizanii celor două familii.

NOUȚĂȚI

Toți binevoitorii noștri, sunt prin aceasta respectuos rugați, ca să binevolesc a ne face cunoscut rezultatul alegerilor din cercul domniei lor.

Chirotiesire de protopresbiter. Dl Iosif Morariu, actualul presbiter al Dobrei, a fost chirotiesit într'u protopresbiter de către P. S. Sa dl Episcop al Aradului Ioan Mețianu.

La temniță. Joi în 22 Dec. n. a. c. au plecat, după-cum se vestește din Bucium-Șasa, la Alba-Iulia pentru a-și face osânda de câte 8—30 zile, dnii Virgil Todescu, Grigorie Sima, preot, Aurel Danciu, Ioan David, George David, Nicolae Baeșan, preot, Ioan Naicu și Simeon Dandea. Au fost condamnați pentru faptul că au întimpinat pe regretatul domn Ioan Băbuțiu, preot, când a ieșit din temniță din Cluj, unde a stat o lună de zile, fiindcă a trimis o adresă de aderență la »Replică«. Odată cu sus numiții domni au fost pedepsite cu câte 50 fl. amendă în bani și d-nele Elena, Sofia și Teresia David.

Daruri evlavioase. Femeea Ana Mihailă, locuitoare în Orăștie, dar' născută în Șibot, a binevoit a dona pentru sf. noastră biserică 2 icoane mari, Christos și Maica prea cinstită, pentru cari binefaceri i-se aduc cele mai ferbinși mulțumite, dorind ca bunul D-zeu să-i răsplătească înzecit această faptă vrednică de toată lauda.

Amintesc totodată la acest loc, că aceste icoane au fost făcute de pictorul Isidor Oprușan din Orăștie, care și-a dat toată silița ca să correspundă într'u toate scopului spre care au fost făcute. Pentru aceasta i-se aduce și d-sale mulțumită și laudă, și cred că ar fi bine, dacă preoții noștri s'ar îndrepta spre dînsul cu astfel de lucruri, dovedind pricepere și trager de inimă pentru astfel de lucruri, pe lângă un preț cât se poate de moderat. Șibot, 28 Dec. n. 1898. *Simion Scărea, preot.*

Cărți postale — pocite. Răspândirea patriotismului maghiar pe contul naționalităților trece marginile. Am ajuns și până acolo, că ministrul de comunicație unguresc prin ordinațiune specială impune oficiilor postale și băcăniilor, cari se ocupă cu vânzări, a vinde numai sumedenia de cărți de corespondențe postale, rămase din ediția millenară, cu fel și fel de chipuri, precum Arpád, Tuhutum, Bendeguz, Atila, Zoltan, Petöfi, Rákotzi, Dozsa și alte multe tipuri eroice și episoade de vitejie la Mohács-Világos-Augsburg etc. Oare publicul, este el silit a cumpăra aceste corespondențe, cari abia mai au spațiu de-a putea scrie și altceva pe ele? Oare în chipul acesta unde vom ajunge, ce vom mai fi siliți, noi naționalitățile, a plăti tot numai pentru răspândirea maghiarismului? Care stat civilizat mai procedează așa ca al nostru? Ar fi timpul să ne mai cruțe cu de-al de astea și să facă totul pe banii lor proprii.

Valuta coroanelor la căile ferate. Directorii căilor ferate au ținut o conferință în Viena, în care au hotărât, ca cu 1 Ian. 1899 să se introducă valuta coroanelor atât la căile ferate din Austria cât și la cele din Ungaria. Toate biletele de călătorie și taxele transporturilor se vor socoti în coroane. Tot cu această ocaziune s'a hotărât, ca la dusul și adusul obiectelor, ce se vor expune din partea industriștilor dela noi la expoziția din Paris din 1900, să se dea un scăzământ de 5%.

Expulsări. În urma unor expulsări din Germania a unor supuși ruși, Agenția telegrafică rusească anunță, că și guvernul rusec are de cuget a aplica aceleași măsuri față de supușii germani. Și aceasta nu numai cu cei sârcați cari își câștigă în Rusia hrana de toate zilele, dar' chiar și cu cei mai bogați Germani. Dacă această expulsare s'ar face și numai în parte, Germania ar îndura mari pagube.

Concert împreună cu dans arangiază tinerimea inteligenței române din Făget și giur, Sâmbătă (a doua zi de Crăciun) în hotelul »La Coroană« din Făget. Venitul curat este destinat pentru augmentarea bibliotecii societății de lectură rom. de-acolo.

DI Dr. Ioan David, avocat din Munții Apuseni, a fost ales, Marți în săptămâna aceasta, de secretar al institutului de credit și economii »Albina« din Sibiu.

Moarte. Mercuri în 28 Dec. n. a. c. a încetat din viață preotul *Avram Mihailă* din Romoșel. În mormântarea s'a făcut Vineri în 30 Dec. n. Il deplânge soția Maria, fiii Aurel și Traian, frații și surorile Tanasia, Anița, Ioana, Maria, Opreana, Ioan și Nicolae, precum și alte rudeni și cunoscuți. Fie-i țărna ușoară!

Un deal ce se mișcă. Dealul Hasenberg de lângă satul Klappai din Boemia, s'a mișcat în primăvara trecută atât de tare, încât a nimicit vre-o 40 de case, prin surparea ce s'a produs. Bieții locuitori ai acestui oraș acum ear' sunt cuprinși de groază, deoarece ce se aud și de astă-dată vuetă sub pământ și stânci înalte se prăbușesc în văi, făcând o larmă grozavă. În tot momentul se poate aștepta o mare nenorocire.

Teatrul împreună cu joc arangiază corpul învățătoresc din Șibot, Duminecă a treia zi de Crăciun. Venitul curat este pentru a înmulți cărțile bibliotecii școlare. Binevoitorii școlai sunt respectuos rugați a lua parte la această petrecere.

DI Alexandru Nicolescu, student de-a 8-a clasă gimnasială în Blaj, a fost trimis, din partea consistorului metropolitan, la Roma, în colegiul »Urbanian«, pentru a face studii filosofice și teologice.

Atragem atențiunea onoratului public din loc și jur, asupra tipografelei »Minerva« din Orăștie, care execută tot soiul de bilete de vizită. Tiparul cel mai variat și frumos. Prețurile foarte moderate.

Ultime Știri.

Dela congresul național-bisericesc electoral.

Joi s'a deschis la Sibiu congresul național-bisericesc electoral, care are să aleagă pe noul metropolit al bisericii române gr.-or.

Deschiderii congresului i-a premers un serviciu d-zeesc, la care au luat parte toți membrii congresului, ear' după aceea s'au întrunit cu toții în marea sală a comitatului.

Cuvântul de deschidere l'a rostit Prea Sfinția Sa dl Episcop al Aradului Ioan Mețian, în calitate de președinte al congresului, punând la inima fiecăruia însemnătatea zilei și măreția momentului, căruia îi răspunde dl Dr. Alexandru Mocsonyi, printr'un discurs bine potrivit.

După acestea se trece la constituirea biurolului intermal, și se cetește de către secretarul metropolitan lista deputaților deja verificați în sesiunea trecută. S'a constatat că de față sunt 76, ear' 8 absenți, din diecésa Aradului și a Caransebeșului.

Toți deputații nou aleși și-au prezentat credenționalele în persoană, afară de unul. După acestea s'a purces la constituirea definitivă a biurolului și la alegerea comisiei verificatoare. S'a ales ca definitiv tot cel provisor.

În sfârșit secretarul general dă cetire raportului consistorului metropolitan către congres.

P. S. Sa episcopul Mețianu a făcut propunerea, ca memoria Metropolitului Miron să se eternizeze în analele congresului. Asemenea și memoria defunctei Împărătese-Regine Elisabeta, ceea-ce s'a și primit de congres.

Cu acestea ședința s'a încheiat, ear' cea proximă s'a amnat pe astăzi. Vineri, la 10 ore a. m.

FEL DE FEL

Prima tăiere a părului. În Algeria, prima tăiere a părului (luarea din păr) la copiii indigeni, se face la vârsta de doi ani. Aceasta e pentru familie o sərbătoare la care sunt invitați toți vecinii. Dacă anul a fost bun și familia e în îmbelșugare, atunci se taie o oare și se gătește mâncarea numită »cuscus«.

Băiatul e adus și îmbrăcat cu o haină care lasă brațele și picioarele goale. Un bătrân îi taie părul din creștetul capului. O babă ia părul tăiat, îl pune într'o strachină plină cu cenușă, și începând a striga: »iul iul« aruncă părul și cenușa în vânt, chemând binecuvântarea cerului.

După-ce se termină operațiunea, copilul aleargă la mama-sa care se încearcă a-i explica că a devenit un om.

POSTA REDACȚIEI.

Dlui Alter-Ego. Prima parte s'a luat în nrul de față. A doua în cel viitor. Mulțumită și salutări cordiale.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu

Bibliografie.

A apărut „*Teoria Dramei*“, de Dr. Iosif Blaga, profesor în Brașov, cu un tractat introductiv despre frumos și artă. Edițiune tăcută cu ajutorul fondului „Coresi“, Brașov. Prețul 1 fl. 80 cr.

„*Școalele din Blaj*“. Studiu istoric de Nic. Brâncu, profesor la liceul „S. C. Brătianu“, Pitești. Broșura aceasta a apărut în Sibiu la „Tipografia“. Prețul 2 fl.

„*Floare-Albastră*“ revistă literară săptămânală. A apărut nr. 10, cu următorul cuprins: Elzau, poezie de Elvira Santorino, Falimentul naturalismului de Al. Antemireanu, Mamei, poezie de C. Sandu, De pe culme, novelă de I. A. Basarabescu, Sfirșit de vară, poezie de St. O. Iosif, Din carnetul unui vagabond de Toma Florescu, Tu ce vei plânge? poezie de N. Mihăescu, Scrisoare de D. Nanu, Cărușul Henschel, de G. Bogdan-Duică, Cătușul meu de Mad, Cântec, poezie de V. Podaanu, Seri bucureștene de Radu Negru, Note din călătorie de Voinea, Despre femei, și iubire, cugetări, culese de Marie-Berlad, Satirice, Glumele noastre, Anecdote populare, Revista cărților, Ecouri literare și artistice Un vingalac, Posta Redacției.

Mulțumită publică.

În favorul Sfintei „Mănăstiri dela Prislop“ pe lângă cele publicate în „Revista Orăștiei“ Nr. 41 și cei de mai înainte, au mai încurs încă următoarele oferte benevole.

(Urmare și fine.)

Pe lista nr. 91: Prin dl Ioan Băiaș, neguțător în Săcaș lângă Oravița dela d-sa 50 cr., Sabina Băiaș 20 cr., Lucreția Băiaș 20 cr., Silvia Popa 20 cr., Iancu Melencu 10 cr., Alexa Grivu 10 cr., Alexa Grivu jun. 5 cr., Iulia Grivu jun. 5 cr., Maria Grivu 10 cr., Ilie Suciș 50 cr. 2 fl.

Pe lista nr. 147: Prin dl Ioane Dumoniș, paroch în Parța dela d-sa 2 fl., George Nicola, capelan 1 fl., Simeon Neagu 30 cr., Sămfiel Miclăuș 10 cr., George Surdu 10 cr., Vasilie Colariș 10 cr., Iovan Colariș 10 cr., George Surescu 10 cr., Mitru Motă 10 cr., Ilie Drăgan 20 cr., George Drăgoi 20 cr., Trăilă Creț 10 cr., George Savu 10 cr., Atanasie Roșu 10 cr., Nicolae Drăgan sen. 10 cr.

Suma: 4 fl. 70 cr.

Pe lista nr. 780 (colectantă d-na Maria Costa în Hațeg) dela Susana Popescu 50 cr., Anica Nandra 50 cr., Alexandru Zsan 50 cr., Kardos Mihály 50 cr., Mina Doboș 50 cr., Mareu Zsan 50 cr., Lucreția Muntean 1 fl., Maria Vilt 50 cr., Septimia Muntean 50 cr., George Leca 50 cr., Șica Străitar 20 cr., Kon Simion 10 cr., Maria Campione 50 cr., Irászek Ferenczné 50 cr., Tinca Todosié 50 cr., Țica Doboș 50 cr., Zsica Doboș 10 cr., Maria Doboș 10 cr., Anica Doboș 10 cr., Zsica Petresc 10 cr., Maria Șălășan 5 cr., Nica Doboș 5 cr., Maria Doboș 20 cr., Sofia Vasii 20 cr., Șica Schaum 20 cr., Reveca Czelegrădean 10 cr., Măriuța Murariș 20 cr., Ion Iorga 20 cr., Csuts Dinu 10 cr., Ion Vilt 10 cr., Augusta Crainic 50 cr., Iulia Lenkes 50 cr., Marișca Costa 50 cr., Catușa Străitar 50 cr., Anica Ola 1 fl., Maria Costa 50 cr. și Anița Doboș 20 cr. 12 fl. 90 cr.

Pe lista nr. 260: Prin dl Petru P. Barișiu, redactor la „Revista Orăștiei“ în Orăștie, dela Petru P. Barișiu 1 fl., Nicolau Rozol 10 cr., Ioan Budoiș 10 cr., Grof Mihaiș 20 cr., Ioan Armean 20 cr., Iosif Budoiș 20 cr., George Gelmărean 20 cr., Paraschiva Drăgici 20 cr., George Drăgici 15 cr., Nicolae Curea 20 cr., Toma Budoiș 20 cr., Maria Bocoșiu 10 cr., Dr. Toma Madincea 10 fl., Oberlieutenant v. Pap 5 fl., Demian 50 cr., I. Muntean 50 cr., C. Budoiș 10 cr. și George Suciș 10 cr.

Suma: 19 fl. 05 cr.

Pe lista nr. 534: Prin dl Ioane Bora, paroch în Coroești, dela d-sa 1 fl., Ioan și Matei Mati 60 cr., Stefan și Simeon Lascu 50 cr., Ianes Mati 50 cr., Dan și Ignat Mati 55 cr., Floarea și Ianes Preda 50 cr., Ioan Legia 30 cr., Alexiu Bora 60 cr., Danciu Bora 1 fl., Tanasie și Traila Salașianu 40 cr., Treila Eva Bora 40 cr., Ioan Stefanu Bora 60 cr., Constantin Bora 50 cr., Barbușiu Bora 30 cr., Albescu Albescu 20 cr., Ianes Salomia Danescu 30 cr., Lascu Andristia Munteanu 40 cr.,

Floarea Albescu 30 cr., Manasie Oneasa jun. 50 cr., Lascu Ioanes 30 cr., Lascu Petru 40 cr., Bora Maria 20 cr., Coman Adam 20 cr.

Suma: 10 fl. 55 cr.

Pe lista nr. 258: Prin dl Ioan Vaideanu, paroch în Romos dela d-sa 1 fl., Avram Jidanu, învățător 20 cr., Nicolae Vaidean, cassar 20 cr., Vasile Vaideanu, cantor 20 cr., George Vassii 15 cr., Ioan Drăgan I. Vasile 10 cr., Ioan Drăgan I. Anca 10 cr., Ioan Castaianu Nila 10 cr., Aurel Pop Ardean I. fl., Ana Pop Ardeanu 50 cr., Adam Drăganu, învățător pensionat 50 cr., George Bogdănescu 50 cr., și Ilie Stef 50 cr. Suma: 5 fl. 15 cr.

Pe lista nr. 187 și 188 (colectantă d-na Victoria Maria Blasian născ. de Andrásy, protopopeasă gr.-cat. în Săcărâmb) dela d-na colectantă 3 fl., dela dl Augustin Blasian, protopopul Babolniei 2 fl., apoi dela următorii credincioși din Săcărâmb: Dl Sabin Piso, protopop gr.-or. 1 fl., Pompiliu Piso 1 fl., Sabina Oprea 50 cr., Ioan Straja 1 fl., Nyiri Rudolf 50 cr., Flech Ferentz 20 cr., évd. Segesvári Jozsefné 1 fl. 50 cr., Armeanca Iános 50 cr., Enderst Jozsef 50 cr., Vach Ignátz 20 cr., Florentina Deac 1 fl., Maria Kolosi 50 cr., Petru Vințianu 50 cr., Simion Vințian 20 cr., Enderst Ferencz 50 cr., Schlett Hermina 30 cr., Schlett Farkas 20 cr., Topor Floarea 50 cr., Czeller Iános 40 cr., Lina Todoranu 20 cr., Humbanek József 50 cr., Pinta Máró 20 cr., Michnak József 20 cr., Agh István 40 cr., Miklos Ignátz 50 cr., Miklos Matild 20 cr., Iosif Iancu 50 cr., Segesváry Jozsef 50 cr., Daniel Kolosi 50 cr., Pepenar 20 cr., Oprea Tóder 30 cr., Floarea P. Pepenar 20 cr., Raveca Petrean 20 cr., Ilie Serban 50 cr., Eva Serban 20 cr., Iosif Varmagian 50 cr., Higner Miklos 20 cr., Ioan Ormindean 1 fl., Segesvári Péter 40 cr., Floria Alexandru 20 cr., Stanci Ionuți 25 cr., Tätter Ignátz 40 cr., Kulik David 50 cr., Ilniczki Dumitru 50 cr., Ilniczki Rozalia 50 cr., Gavrilu Neprudeanu 50 cr., Dumitru Câmpianu, cantor 1 fl., Ionuți Todoran, crâșnic 1 fl. și Petrușiu Birisiș 65 cr. Suma: 30 fl. v. a.

Pe lista nr. 756: Prin dl Stefan Lita, paroch în Lunca, dela d-sa 1 fl. și dela biserică gr.-cat. din Lunca 50 cr.

Suma: 1 fl. 50 cr.

Pe lista nr. 165 și 459: Prin dl George Munteanu, adm. protopop. al Ciacovei și paroch în Ghilad, dela d-sa 1 fl., Maria Musteș în Petromaniș 50 cr., Ioan Musteș, învățător în Petromaniș 50 cr., Veturia Popoviciu în Petroman 50 cr., Mersztorf Nacs Teréz în Ghilad 1 fl., Marta Diaconoviciu, învățătoare în Ghilad 50 cr. și Kipper Kristof, tot de acolo 50 cr. Suma: 4 fl. 50 cr.

Pe lista nr. 761: Prin dl Nicolau Georgiș, conducător la Societatea comerc. în Marga, dela d-sa 1 fl., dl George Iovanesc, paroch acolo 50 cr., Zevedeu Tămășilă din Totești 50 cr., Anica Tămășila 50 cr.

Suma: 2 fl. 50 cr.

Pe lista nr. 440: Prin dl Petru Popu, preot în Iancăhid, dela d-sa 50 cr., apoi dela următorii tot din Iancăhid Ioan Besu, student 50 cr., Pavel Drăgan, student 50 cr., Vasile Pop, student 30 cr., Simion Orza, econom 10 cr., Mariuș Orza 10 cr., Milca Nevrecean 20 cr., Bucur Besu 20 cr., Valere Besu, student 30 cr. și Simeon Idvorean, student 30 cr.

Suma: 3 fl. v. a.

Pe lista nr. 644: Prin dl Stefan Sipoș, protopopul Sebes-Crișului și paroch în Vad, dela d-sa 1 fl., apoi dela doamna Leontina Ghergariș, preoteasă în Borozel 50 cr., Ioachim Ghergariș, preot în Borozel 50 cr., Gavril Venter, notar cercual în Borozel 50 cr., Teodor Stanca, preot în Grosi 50 cr., Petru Fejér, preot în Aușieu 50 cr., Bartolomeiu Bónyi, preot în Dubricson 50 cr. și Ioan Szabó, notar în Grosi 50 cr.

Suma: 4 fl. 50 cr.

Pe lista nr. 541: Prin dl Ioan Nestor, paroch în Intregalde, dela d-sa 1 fl., Iosif Nestor, jude com. 2 fl., Vasile Avram, subnotar 2 fl., Onea Onușiu 20 cr., Maftel Hațegan 1 fl., Petru Butalac 10 cr., Topor Iuon I. Vasilie 10 cr., Popa George I. Mitru 10 cr., Simeon Hațegan 10 cr., Candin Balțiat 10 cr., Florea Constantin 10 cr., Florea Todor 10 cr., Michailă Năcreală 10 cr., Pavel Vasilie 10 cr.,

toți din Intregalde și dela Ioan Avram și Maria din Henig 1 fl. v. a.

Suma: 8 fl. 10 cr.

Pe lista nr. 200: Prin dl Teodor Crișan, paroch II. în Cudșir, dela d-sa 50 cr., Ioan Dreghiciu, paroch I. 50 cr., Bria 50 cr., George Berianu 50 cr., Ana Munteanu 50 cr., Valeriu Recei 40 cr., Ioan Cincora 50 cr., Petru Nicoara 50 cr., Constantin Olariș 1 fl. și Iuonuș Stefanescu 1 fl. Suma: 5 fl. 90 cr.

Pe lista nr. 135: dl Dr. Ioan Rațiu, canonic în Blaj a trimis 1 fl.

Pe lista nr. 183: Prin dl Stefan Radic, piotopop în Petroșeni, dela Vasile Ianza, pretor 5 fl., Stefan Radic 2 fl., d-na Laura Radic, protopopeasă 1 fl., Ana Pop din Petrilla 50 cr., Ioan Oprea 1 fl. și Ciurlea Dumitru 16 cr.

Suma: 9 fl. 66 cr.

Pe lista nr. 729 (colectant dl Teodor Bulc, vice-rector și profesor în Beiuș), dela d-sa 1 fl., C. Ardelean, profesor 1 fl., Dr. G. Murășan, medic 1 fl., Al. G. 1 fl., I. Erdélyi, junior, inginer 1 fl. și Vasile Ignat, avocat 2 fl.

Suma: 7 fl. v. a.

Publicând aceste, exprimăm tuturor generoșilor contributori și domnilor colectanți mulțămitele cele mai profunde pentru obolul și sprijinul dat în favorul sf. Mănăstiri.

Și repetit rugăm pe toți acei P. T. domni cum și pe membrii Ven. Cler, cari au primit atari liste, să binevoiască a nu întârzia cu retrimiteria lor, având și noi datorință a ne încheia socoșile noastre.

Hațeg, în 1/13 Decembrie 1898.

În numele Comitetului mănăstiresc:

Nicolau Nestor, Dr. Gavril Suciș,
președinte. avocat și cassar.

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI

Zilele	Calendarul vechiu	Calendarul nou
Dum.	20 M. Ignatie	1 Ian. 1899
Luni	21 M. Iuliana	2 Macarie
Marti	22 M. Anastasia	3 Genoveva
Merc.	23 40 Martiri	4 Tit
Joi	24 M. Eugenia	5 Telesfor
Vineri	25 (†) N. Dluș	6 (†) Epifania
Sămb.	26 (†) Sinod. N.	7 Isidor

Dum. înainte Nașt. ev. Matei c. 1, gl. 5, v. 8.

Szám 1066—1898. kir. végrh. (449) 1—1

ÁRRERÉSI HIRDETMEŒY

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezenel közhirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak Sp. I. 42/3—1898. számú végzése folytán Dr. Moldovan Silvius helybeli ügyvéd által képviselt Dr. Böck Arnold nagyszabeni lakos mint alap és felügyelgető jávára Popovits Nicolae szerekai lakos ellen 21 frt 96 kr. tőke, ennek 1898. évi augusztus hó 16. napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 18 frt 86 kr. és árverés kitűzési 1 frt 60 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felügyelgető és 361 frtra becsült tehén, ökrök, borjú, széna, szekér és kukoriczából álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak V. I. 368/2—1898 polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszinén Szerekán adós lakásán leendő eszközölésére 1898. évi január hó 4-ik napján délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint léssen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1898 decz. 20-án.

Rácș Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Anunț!

Subscrișul am onoare a avisa pe On. Părinți, ai căror copii cercetează școalele din Orăștie, că la mine pot afla pentru 2 băieți cuartiri și întreagă întreținerea pe lângă condițiuni favorabile. Despre o bună îngrijire și supraveghiere garantez.

Orăștie, 29 Dec. n. 1898.

Albert Riebel,

(448) 1—1 comerciant, vis-a-vis de școala română.

Hotel „Transsylvania“ în Orăștie.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public din loc și giur, că în localul vechiu al hotelului „DOUĂ PISTOALE“ am deschis hotelul din nou zidit

pentru a cărei conducere am aplicat pe domnul WILHELM JANAUSCHEK, începând dela 1 Ianuarie st. n. 1899.

Acest hotel este corăspunzător arangiat tuturor cerințelor moderne. Dispun de odăi spațioase, mâncări după gust pregătite, precum și beuturi veritabile, toate acestea pe lângă

PREȚURI MODERATE!

În fiecare săptămână arangiez de două-ori CONCERT (Mercuria și Sămbăta).

Afară de acestea, bucătăria mea în toată săptămâna Sămbăta dispune de pescării.

Mai departe am onoare a atrage atențiunea mult onoratului public asupra salei mele splendid arangiată pentru tot felul de petreceri precum: conveniri sociale, baluri, cununii etc.

Dispun de omnibus spațios și elegant, asemenea de trăsuri, cari în tot timpul stau la dispoziția onoratului public.

Rugându-mă pentru spriginul onoratului public, semnez

cu toată stima

Julius Eisenburger.

(450) 1—3